ECLI:LV:KURT:2026:0513.C69160926.3.S

Lieta Nr. C69160926

Arhīva Nr. C-1609-26/32

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2026.gada 13.maijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese S.Eglīte izskatīja rakstveida procesā civillietu vienkāršotajā procedūrā SIA "GS Core" prasībā pret /Persona A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2026.gada 22.janvārī tiesā saņemts prasītāja SIA "GS Core" prasības pieteikums vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret atbildētāju /Persona A/.

Prasība pamatota ar turpmāk norādītajiem apstākļiem.

[1.1] 2016.gada 20.decembrī starp AS "mogo" (turpmāk – Līzinga devējs) un atbildētāju /Persona A/ (iepriekšējais uzvārds – /uzvārds/) noslēgts Atgriezeniskā līzinga līgums Nr.FL20122016/0239 (turpmāk – Līgums), ar kuru atbildētājai tika piešķirts līzings, savukārt, atbildētāja apņēmās pārdot sev piederošu transporta līdzekli Līzinga devējam un Līzinga devējs apņēmās samaksāt transporta līdzekļa pirkuma cenu jeb Līzinga (kredīta) summu.

[1.2] Transportlīdzekļa pirkuma cena jeb Līzinga (kredīta) summa tika noteikta 1210 *euro* un izsniegta atbildētājai.

Kopējās līzinga izmaksas ar procentu maksājumiem bija 1708,92 *euro*. Starp Līzinga devēju un atbildētāju tika sastādīts grafiks Līzinga (kredīta) pakāpeniskai atmaksai.

[1.3] Saskaņā ar 2018.gada 23.oktobrī noslēgtajiem grozījumiem Nr.FL20122016/0239-G2 atbildētājai papildus izsniegta Līzinga summa 900 *euro*.

[1.4] AS "mogo" prasījuma tiesības pret atbildētāju, pamatojoties uz cesijas līgumu un tam sekojošiem pārejas aktiem, nodeva AS "Primero Finance".

[1.5] 2021.gada 22.decembrī starp AS “Promero Finance” un SIA “GS Core” noslēgts Cesijas līgums Nr.GSC-21-15/JL, saskaņā ar kuru prasītājs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no Līguma.

[1.6] Maksājuma uzdevums par Līzinga devēja izmaksāto Līzinga (kredīta) summu atbildētājai pierāda, ka Līzinga devējs no Līguma izrietošās saistības ir izpildījis. Savukārt atbildētāja savas saistības nav izpildījusi.

[1.7] Tā kā atbildētāja savas saistības nepildīja, tad ar 2020.gada 15.septembra paziņojumu Līgums tika izbeigts. Papildus paskaidro, ka Atbildētāja Līzinga devējam nav nodevusi transportlīdzekli, kā to saskaņā ar Līgumu pieprasīja Līzinga devējs.

[1.8] Prasītājs aprēķināja likumiskos procentus 6% gadā no neatmaksātās aizdevuma summas par laika periodu no Līguma izbeigšanas brīža līdz prasības pieteikuma iesniegšanai tiesā.

[1.9] Tā kā atbildētāja savas saistības nav izpildījusi, prasītājs ir veicis parāda ārpustiesas atgūšanas darbības, aicinot atbildētāju izpildīt saistības ārpustiesas kārtībā. Prasītājam ir pamats prasīt atbildētāju segt arī parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 22 *euro*.

[1.10] Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1589., 1590., 1591., 1652.panta 3.punktu, 1716., 1753., 1759., 1793., 1801., 1811.pantu, un 2026.gada 2.aprīlī iesniegto pieteikumu par procentu palielināšanu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam parādu 2090,66 *euro*, ko veido galvenais parāds 1479,11, parāda atgūšanas izdevumi 22 *euro*, līgumiskie procenti 79,77, likumiskie procenti 502,33 *euro* un līgumsods 7,45 *euro*.

[2] 2026gada 3.martā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

[2.1] Atbildētāja norādījusi, ka prasītājs no Līzinga līguma atkāpās 2020.gada 15.septembrī, līdz ar to prasījums kļuva piedzenams no šī brīža.

[2.2] Prasījums izriet no komercdarījuma, tāpēc tam piemērojams triju gadu noilguma termiņš.

[2.3] 2022.gada 16.septembrī prasītājs iesniedza pieteikumu saistības piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā. Ar 2022.gada 27.oktobra lēmumu lieta tika izbeigta, jo atbildētāja prasību neatzina. Tomēr prasītājs ilgstoši necēla prasību vispārējā kārtībā.

[2.4] 2025.gada 10.augustā prasītājs atkārtoti iesniedza pieteikumu brīdinājuma kārtībā, lai gan tam bija zināms, ka prasījums ir strīdīgs. Ar 2025.gada 2.septembra lēmumu lieta tika izbeigta, jo atbildētāja prasību atkārtoti neatzina.

[2.5] Jau 2022.gadā bija skaidrs, ka prasījums ir strīdīgs, līdz ar to atkārtota brīdinājuma kārtības izmantošana neatbilst mērķim. Attiecīgi prasītāja atkārtota rīcība, izmantojot brīdinājuma kārtību tikai formāli, lai pārtrauktu noilgumu, neatbilst godprātīgas tiesību izmantošanas principam un procesuālās ekonomijas principam.

[2.6] Neatbilst faktiskajiem apstākļiem, ka atbildētāja nav atgriezusi transportlīdzekli. Transportlīdzeklis tika būtiski bojāts un faktiski izpostīts, par notikušo iesniegts iesniegums policijā. Ņemot vērā tehnisko stāvokli, tas tika norakstīts ar kreditora piekrišanu un pilnvarojumu 2020.gadā. Par tehnisko stāvokli un turpmāko rīcību prasītājs tika informēts un piekrita, ko apliecina pušu e-pasta sarakste.

[2.7] Kreditora pilnvarojums tika nosūtīts uz atbildētājas jauno deklarēto adresi 2020.gada sākumā, par ko liecina e-pasta sarakste, kurā atbildētāja norādīja adresi, kur sūtīt pilnvaru, kas liecina, ka kreditoram bija informācija par atbildētājas adresi. Tomēr visi citi paziņojumi no prasītāja tika turpināti sūtīt uz iepriekšējo deklarēto adresi, lai gan prasītājs bija informēts par aktuālo adresi, līdz ar to atbildētāja tos objektīvi nesaņēma.

[2.8] Līdz ar to prasība ir noilgusi, brīdinājuma kārtība atkārtoti izmantota neatbilstoši tās mērķim, īpašuma neatdošana nav pierādīta, transportlīdzekļa norakstīšana notikusi ar prasītāja piekrišanu, paziņojumi sūtīti uz neaktuālu adresi.

[2.9] Pamatojoties uz Civillikuma 1910.pantu, lūdz tiesu piemērot noilgumu un noraidīt prasību pilnībā.

[3] 2026.gada 18.martā tiesā saņemta prasītāja atsauksme.

[3.1] Noilguma termiņš sākas ar brīdi, kad AS "mogo" atkāpās no līguma, proti, 2020.gada 15.septembrī.

[3.2] 2022.gada 16.septembrī GS "Core" vērsās Rīgas rajona tiesā ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. 2022.gada 27.oktobrī Rīgas rajona tiesa pieņēma lēmumu, ar kuru tiesvedība izbeigta.

[3.3] 2025.gada 10.augustā prasītājs vērsās Vidzemes rajona tiesā ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu piespiedu kārtībā. Atbildētāja tika informēta par saistībām, saņemot Vidzemes rajona tiesas brīdinājumu, šis fakts pārtrauca noilgumu, jo atbildētāja vēstuli no tiesas saņēma, reaģēja uz to. Saistības neatzīšanas fakts nenozīmē, ka noilgums netiek pārtraukts, ja atbildētāja tika informēta par saistībām.

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu, atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

[3.4] Lietā iesniegti atbildētājai sūtītie atgādinājumi par saistību izpildi, kā arī Unifiedpost AS iesniegtie apliecinājumi, ka vēstules nodotas "Latvijas pasts" VAS piegādei adresātam.

[3.5] Vērš atbildētājas uzmanību, ka fakts, ka transportlīdzeklis ir bojāts un ir uzrakstīts iesniegums policijā, neatbrīvo no pienākuma norēķināties ar kreditoru.

[4] 2026.gada 30.aprīlī tiesā saņemta atbildētājas atsauksme par prasību (par pamatprasību, prasītāja atsauksmi un prasības papildinājumu).

[4.1] Atbildētāja lūdz tiesu konstatēt, ka prasītājs ir zaudējis prasījuma tiesības ar noilguma iestāšanos. Noilguma termiņa tecējums sākās nākamajā dienā pēc saistību izpildes termiņa iestāšanās, tas ir, 2020.gada 16.septembrī un noslēdzās 2023.gada 15.septembrī. Prasība celta tiesā tikai 2026.gada 22.janvārī.

[4.2] Atbildētāja uzsver, ka prasītājs ir veicis apzinātas darbības, lai imitētu tiesvedības procesu, kas nav savienojams ar labas ticības principu un nav juridiski pārtraucis noilgumu, jo senāts ir skaidri atzinis, ka pieteikuma iesniegšana brīdinājuma kārtībā nepārtrauc noilgumu, jo šis process nav uzskatāms par prasības celšanu Civillikuma 1905.panta izpratnē. Tā kā Komerclikuma 406.panta noilgumu pārtrauc tikai prasības celšana tiesā vai parāda atzīšana, brīdinājuma procedūru ierosināšana nav juridiski ietekmējusi noilguma tecējumu.

[4.3] Pirmā brīdinājuma lieta tiesā ierosināta 2022.gada 16.septembrī un izbeigta 2022.gada 27.oktobrī, jo atbildētāja prasību nav atzinusi. Saskaņā ar Civillikuma 1903.pantu, ja prasība tiek izbeigta, noilgums nav uzskatāms par pārtrauktu. Pēc šī lēmuma prasītājam bija pienākums savlaicīgi celt prasību pēc būtības, ko tas neizdarīja, pasīvi pieļaujot noilguma iestāšanos.

[4.4] Otrā brīdinājuma lieta tiesā ierosināta 2025.gada 10.augustā un izbeigta 2025.gada 2.septembrī. Tā kā prasītājam jau kopš 2022.gada bija zināms par strīdu, atkārtota vēršanās tiesā brīdinājuma kārtībā ir atzīstama par procesuālo tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, nolūkā mākslīgi radīt noilguma pārtraukumu.

[4.5] No negodprātīgas rīcības nevar izrietēt tiesiskas priekšrocības. Noilguma pārtraukuma sekas nevar iestāties, ja kreditors apzināti izvēlas strīda raksturam neatbilstošu procesuālo ceļu ar vienīgo mērķi – formāli "pārcirst" jau iestājušos noilgumu.

[4.6] Atgādinājumu juridiskā neefektivitāte komercdarījumos: Senāta 2022.gada 30.jūnija spriedumā lietā SKC-184/2022 norādīts, ka komersantam kā profesionālim ir pienākums zināt speciālo noilguma regulējumu un atgādinājumu sūtīšana nevar aizstāt pienākumu vērsties tiesā. Līdz ar to visi prasītāja sūtītie ārpustiesas paziņojumi (2022., 2024., 2025.gadā) nav juridiski pārtraukuši noilguma tecējumu.

[4.7] Prasītājs nepamatoti paļaujas uz AS "Unifiedpost" sistēmas izrakstiem kā pierādījumu noilguma pārtraukšanai. Atbildētāja norāda, ka šādi privātu sistēmu dati nav uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem paziņojuma saņemšanai. Tie fiksē tikai tehnisku procesu prasītāja pusē, nevis faktu, ka sūtījums nodots

neatkarīgam pasta operatoram vai faktiski izsniegts atbildētājai. Tā kā atbildētāja noliedz šādu paziņojumu saņemšanu, pienākums pierādīt faktisku saņemšanu gultas uz prasītāju.

[4.8] Prasītājs savā atsauksmē nepamatoti mēģina pielīdzināt savus privātos sūtījumus juridiski saistošai dokumentu izsniegšanai. Atšķirībā no tiesas dokumentiem, ko piegādā ar ierakstītiem sūtījumiem, prasītāja automatizētie paziņojumi nesniedz pierādījumus par to, ka faktisko saņemšanu un nevar kalpot par pamatu materiāltiesisku seku radīšanai.

[4.9] Ārpustiesas atgādinājumi nepārtrauc komercdarījumu noilguma tecējumu. Tādejādi prasītāja iesniegtie "Unifiedpost" sūtījumu statusi nav juridiski nozīmīgi pierādījumi, jo tie nevar aizstāt prasības celšanu tiesā likumā noteiktajā trīs gadu termiņā.

[4.10] Kreditora ilgstoša pasivitāte, kas veicina blakus prasījumu (procentu) pieaugumu, ir pretēja labas ticības principam un var būt pamats šādu procentu nepiedzīšanai.

[4.11] Starp abām brīdinājuma tiesvedībām prasītājs ilgstoši klusēja un neizmantoja savas tiesības celt prasību pēc būtības, tādejādi pasīvi vērojot parāda pieaugumu. Šāda vilcināšanās kopā ar neatbilstošu procesuālo darbību izvēli tikai pastiprina atbildētājas viedokli par kreditora nokavējumu un netaisnprātīgu vēlmi iedzīvoties.

[4.12] Atbildētāja uzsver, ka tās aktuālā deklarētā dzīvesvieta ir kopš 2019.gada 1.augusta, tādejādi prasītājam kā profesionālam komersantam un cesionāram bija visas iespējas un tiesisks pienākums noskaidrot aktuālo adresi no publiski pieejamiem reģistriem.

[4.13] Saskaņā ar Civillikuma 1910.pantu un Senāta atziņām, ja galvenais prasījums ir noildzis, noilgums attiecas uz visiem blakus prasījumiem (procentiem).

[4.15] Atbildētāja lūdz noraidīt prasību pilnā apmērā ar noilguma iestāšanos.

[5] Tā kā neviena no pusēm nav lūgusi lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, tad lieta tika skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta 2.^{1}daļu un 2.^{3}daļu, tā kā atbildētāja nav atzinusi prasību, tiesa pēc savas iniciatīvas sastāda spriedumu atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips *ei incubit probatio qui dicit, non qui negat* (jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz). Tādejādi *onus probandi* vispirms gultas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību (savu prasījumu pamatotību), atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš prasību var noliegt (neatzīt) bez jebkādiem pierādījumiem. Pierādīšanas (atspēkošanas) pienākums atbildētājam rodas ar brīdi, kad prasītājs ir pierādījis savu prasību (A.Līcis. *Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof.* K.Torgāna *zinātniskajā redakcijā. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2003, 72.lapa*).

Tiesa vispirms konstatē, vai prāvnieku (galvenā kārtā prasītāja) uzdotie apstākļi, uz kuriem pamatoti pušu prasījumi, izrādījušies par patiesiem, un kādas juridiskas sekas likums saista ar noskaidrotiem apstākļiem. Tiesa nav saistīta ar prāvnieku atsaukšanos uz kādu likumu vai uz prāvnieku priekšā likto likuma iztulkošanu. [..] Arī

prāvnieku izdarīta savstarpējo juridisko attiecību kvalifikācija nav saistoša tiesai (Bukovskis V. *Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 431.lapa*).

Saskaņā ar Civillikuma 1401.pantu saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība. Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedot vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[7] Lietā nav strīda, ka 2016.gada 20.decembrī starp AS "mogo" un atbildētāju noslēgts Atgriezeniskā līzinga līgums Nr.FL20122016/0239, ar kuru atbildētājai piešķirts līzings, savukārt, atbildētāja apņēmusies pārdot sev piederošu transporta līdzekli Līzinga devējam un Līzinga devējs apņēmās samaksāt transporta līdzekļa pirkuma cenu jeb Līzinga (kredīta) summu.

[7.1] Nav strīda, ka Transportlīdzekļa pirkuma cena jeb Līzinga (kredīta) summa tika noteikta 1210 *euro* un izsniegta atbildētājai. Maksājuma uzdevums par Līzinga devēja izmaksāto Līzinga (kredīta) summu atbildētājai pierāda, ka Līzinga devējs savas saistības no Līguma izrietošās saistības ir izpildījis.

[7.2] Nav strīda, ka kopējās līzinga izmaksas ar procentu maksājumiem bija 1708,92 *euro*. Starp Līzinga devēju un atbildētāju bija sastādīts grafiks Līzinga (kredīta) pakāpeniskai atmaksai.

[7.3] Nav strīda, ka saskaņā ar 2018.gada 23.oktobrī noslēgtajiem grozījumiem Nr.FL20122016/0239-G2 atbildētājai papildus izsniegta Līzinga summa 900 *euro*.

[7.4] Nav strīda, ka AS "mogo" prasījuma tiesības pret atbildētāju, pamatojoties uz Cesijas līgumu un tam sekojošiem pārejas aktiem tika nodotas AS "Primero Finance".

[7.5] 2021.gada 22.decembrī starp AS "Promero Finance" un SIA "GS Core" noslēgts Cesijas līgums Nr.GSC-21-15/JL, saskaņā ar kuru prasītājs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no Līguma.

[7.6] Tāpat lietā nav arī strīda par to, ka atbildētāja Līgumu nav pildījusi, tas ir, nav veikusi Līzinga maksājumus un Līgumā paredzēto procentu atmaksu noteiktajā termiņā.

[7.7] Atbildētāja prasības summu nav apstrīdējusi, līdz ar to tiesa parāda apmēru uzskata par pierādītu.

[8] Lietā ir strīds par to, vai prasībai ir vai nav iestājies noilgums.

[8.1] Atbildētāja nenoliedz faktiskos lietas apstākļus, izņemot apstākli, ka transportlīdzeklis ticis norakstīts ar prasītāja piekrišanu, bet norāda, ka viņai uz deklarēto adresi nav sūtīti atgādinājumi par saistību izpildi un paziņojumi par cesiju, viņa tos nav saņēmusi, un lietā iestājies noilgums saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu.

Atbildētāja norādījusi, ka prasītājs divas reizes negodprātīgi ir iesniedzis tiesā pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, bet tas nav pārtraucis noilgumu, jo atbildētāja prasību nav atzinusi, un lietā tiesvedība izbeigta.

Saskaņā ar Civillikuma likuma 1902., 1905. un 1906.pantu noilgumu pārtrauc prasības celšana tiesā vai šķīrējtiesā, atgādinājums parādniekam vai, ja parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību.

Atbilstoši Civillikuma 1905.pantam atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu, un, lai būtu pamats atsaukties uz noilguma pārtraukumu Civillikuma 1905.panta izpratnē, kreditoram aktīvi jārīkojas, veicot tādas

darbības, kas liecina par to, ka attiecīgajā tiesību normā noteiktā noilguma laikā paziņots parādniekam par savu gribu saņemt pārkāptas un starp pusēm joprojām pastāvošas saistības izpildījumu.

Judikatūrā izteiktas atziņas, ka noilgums iestājas tikai pateicoties prasījuma tiesīgās personas ilgstošai bezdarbībai. Noilguma gadījumā iemesls, kas liedz īstenot prasījuma tiesību, ir nevis laika izbeigšanās kā tāda, bet gan prasījuma tiesīgās personas ilgstoša bezdarbība visā likumā noteiktajā laika posmā.

Tiesa konstatē, ka konkrētā prasījuma, kas izriet no komercdarījuma, noilguma termiņš atbilstoši Komerclikuma 406.pantam ir trīs gadi.

[8.2] Kā redzams no lietas materiāliem, tad prasītājs ar 2020.gada 15.septembra paziņojumu Līgumu izbeidzis, attiecīgi trīs gadu noilgums iztek 2023.gada 14.septembrī.

[8.3] Līgumā atbildētāja norādījusi dzīvesvietas adresi: /Adrese A/ un e-pasta adresi:/E-Pasts A/.

Līguma noteikumu 18.8.punktā noteikts, ka visi pušu paziņojumi ir noformējami rakstveidā (..) un nosūtāmi otrai pusei pa pastu, faksu vai e-pastu uz Līzinga ņēmēja pasta adresi vai e-pasta adresi, kas norādīti Līgumā vai Līzinga pieprasījumā.

[8.4] No lietas materiāliem redzams, ka 2020.gada 15.septembrī AS “mogo” nosūtījis uz Līgumā norādīto atbildētājas adresi paziņojumu par atkāpšanos no līzinga līguma.

2022.gada 6.janvārī uz atbildētājas līgumā norādīto adresi prasītājs nosūtījis paziņojumu par cesiju un atgādinājumu par saistību izpildi.

2022.gada 27.oktobrī ar Rīgas rajona tiesas lēmumu izbeigta tiesvedība lietā Nr.3-12/10801-22/28, no kura redzams, ka atbildētājai brīdinājums izsniegts 2022.gada 17.oktobrī un atbildētāja 2022.gada 24.oktobrī sniegusi atbildi tiesai, ka saistību neatzīst.

2024.gada 4.septembrī uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi – /Adrese B/ prasītājs nosūtījis atgādinājumu par saistību izpildi.

2025.gada 6.maijā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts atgādinājums par saistību izpildi.

2025.gada 2.septembrī ar Vidzemes rajona tiesas lēmumu izbeigta tiesvedība lietā Nr.3-12/14958-25, no kura redzams, ka atbildētāja 2025.gada 1.septembrī sniegusi atbildi tiesai, ka saistību neatzīst.

2025.gada 17.decembrī prasītājs uz atbildētājas Līgumā norādīto e-pasta adresi nosūtījis atgādinājumu par parādsaistībām.

[8.5] Prasītājs pievienojis AS “Unifiedpost” izziņu par vēstuļu sagatavošanu un nodošanu VAS “Latvijas Pasts”, no kuras redzams, ka AS “Unifiedpost” apliecina, ka saņēma 2024.gada 4.septembrī no SIA “GS Core” nosūtāmo vēstuļu tekstus un informāciju vēstuļu nosūtīšanai. AS “Unifiedpost” apliecina, ka 2024.gada 4.septembrī vēstules tika sagatavotas un nodotas “Latvijas Pasts” VAS piegādei adresātam /Persona A/, /Adrese B/.

AS “Unifiedpost” apliecina, ka saņēma 2025.gada 6.maijā no SIA “GS Core” nosūtāmo vēstuļu tekstus un informāciju vēstuļu nosūtīšanai. AS “Unifiedpost” apliecina, ka 2025.gada 6.maijā vēstules tika sagatavotas un nodotas “Latvijas Pasts” VAS piegādei adresātam /Persona A/, /Adrese B/.

[9] Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2020.gada 3.decembra spriedumā lietā Nr.SKC-12/2020 norādīts, ka noilguma kā prasījuma tiesību izbeidzoša institūta pamatā ir kreditora bezdarbības, nevis laika posms, kāds pagājis kopš kreditora tiesību aizskāruma rašanās brīža. Tātad par atgādinājumu Civillikuma 1905.panta izpratnē atzīstams līgumu pārkāpušam parādniekam adresēts kreditora gribas izpaudums, kurā izteikts prasījums izpildīt saistību. Pēc juridiskās dabas atgādinājums ir tiesību aizsardzības līdzeklis, kuru prasītājs izmanto, lai varētu īstenot savas no darījuma izrietošās attiecības. Savukārt, gribas izteikuma izdarīšanu un spēkā stāšanos starp klāt neesošām personām regulē Civillikuma 1537.pants, saskaņā ar kuru pastāv tā

dēvētais “pastkartes princips”, un proti, gribas izteikums stājas spēkā brīdī, kad tas sasniedzis adresātu (saņemšanas teorija) – nokļuvis adresāta varas sfērā. Atzīstams, ka paziņojums, kurā pausta darījuma viena dalībnieka griba (t.sk. kreditora atgādinājums), stājas spēkā brīdī, kad tas nokļuvis adresāta varas sfērā, proti, nogādāts, piemēram, “viņa dzīvoklī, biroja telpās, mājas pastkastītē, elektroniskās pastkastītē u.c.” un tādejādi adresātam ir iespējams piekļūt attiecīgajai informācijai. Savukārt tas, ka adresāts nav iepazinies ar paziņojuma saturu, nekādu ietekmi uz gribas izteikuma spēkā esību neatstāj, jo vienīgi adresātam var tikt uzlikts risks pār viņa varas sfēru. Tamdēļ, kreditoram pierādot atgādinājuma nosūtīšanas faktu, apstāklim, vai adresāts šo paziņojumu saņēmis, nav juridiskas nozīmes. Minētajā spriedumā Senāts atzinis, ka kreditoram jāpierāda atgādinājuma nosūtīšana parādniekam, nevis tas, ka parādniekam nosūtīto atgādinājumu pēdējais patiešām saņēmis.

[9.1] Kā redzams no lietas materiāliem, tad, pat neskatoties uz to, ka atbildētāja, kā viņa norādījusi, uz viņas Līgumā norādīto adresi nav saņēmusi kreditora paziņojumu par Līguma izbeigšanu un parādsaistību izpildi, noilgumu pārtraucis tas, ka 2022.gada 17.oktobrī atbildētāja saņēmusi tiesas sūtītu brīdinājumu par maksājuma saistības izpildīšanu, attiecīgi no šī termiņa skaitāms jauns noilguma termiņš un noilgums iztek 2025.gada 17.oktobrī.

Attiecīgi šo noilgumu ir pārtraucis 2025.gada 6.maijā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts atgādinājums par saistību izpildi un kā redzams, tad 2025.gada augustā atbildētāja kārtējo reizi ir saņēmusi tiesas brīdinājumu par maksājuma saistības piespiedu izpildīšanu, jo 2025.gada 1.septembrī sniegusi atbildi tiesai, ka saistību neatzīst.

[9.2] Attiecīgi tiesa secina, ka uz prasības iesniegšanas dienu tiesā - 2026.gada 22.janvāri, prasība nav noilgusi un lietā nav iestājies noilgums.

[10] Atbildētāja norādījusi, ka prasītāja sūtīti privāti paziņojumi caur AS “Unifiedpost” nav pierādījums, ka atbildētāja tos saņēmusi. Atbildētāja norāda, ka šādi privātu sistēmu dati nav uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem paziņojuma saņemšanai. Tie fiksē tikai tehnisku procesu prasītāja pusē, nevis faktu, ka sūtījums nodots neatkarīgam pasta operatoram vai faktiski izsniegts atbildētājai.

[10.1] Tiesa no publiski pieejamās informācijas pārliecinās, ka AS “Unifiedpost” ir uzņēmums, kurš nodarbojas ar automatizētas mainīgās informācijas sagatavošanas, drukas un sūtījumu sagatavošanas pakalpojumu sniegšanu.

AS “Unifiedpost” kopš 2023.gada 23.augusta ir pasta komersanta statuss un AS “Unifiedpost” apliecinājumus par vēstuļu sagatavošanu un nodošanu VAS “Latvijas pasts” izsniedz kā pasta komersants, kas ir pakļauts īpašām likuma prasībām un atbildībai un, kura paskaidrojumiem par faktiem līdz ar to tiek piešķirta lielāka ticamība nekā vienkāršam personas paskaidrojumam (*skat. 06.07.2023.Senāta spriedumu lietā SKC-81/2023*).

Kā izriet no lietas apstākļiem un pieejamās informācijas, tad AS “Unifiedpost” ir uzņēmums, kas sagatavo vēstules nosūtīšanai, bet piegādā tās adresātam VAS “Latvijas Pasts”, kurš ir reģistrēts kā pasta komersants un kuram ir tiesības veikt sūtījumu piegādāšanu adresātiem.

[10.2] Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka konkrētajos datumos ir sagatavoti prasītāja iepriekš minētie dokumenti, nodoti apstrādei AS “Unifiedpost” un AS “Unifiedpost” tos nodevis VAS “Latvijas Pasts”, proti, pasta komersantam, kas ir pakļauts īpašām likuma prasībām un atbildībai, piegādei atbildētājai.

Tiesai nav pamata šaubīties, ka AS “Unifiedpost” sniedz tiesai nepatiesu informāciju.

Turklāt, kā redzams no lietas materiāliem, tad tiesas sūtītos brīdinājumus atbildētāja ir saņēmusi un tie paši par sevi ir pārtraukuši 3 gadu noilguma termiņu.

[10.3] Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka lietai pievienoti pierādījumi par paziņojumu/brīdinājumu nosūtīšanu atbildētājai, tāpēc ir pamats konstatēt, ka prasītājas gribas izteikums paziņots pienācīgā kārtā un lietā nav iestājies noilgums.

[11] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 22 *euro*.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pants noteic, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību. Savukārt, saskaņā ar Ministru kabineta 29.01.2013. noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu kopējais izdevumu apmērs nedrīkst pārsniegts 22 *euro*.

Saskaņā ar 23.07.2024. pieņemtajiem grozījumiem Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumos Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi", kuri stājās spēkā 26.07.2024., parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka vai aizņēmēja (fiziskas personas) pieprasīt rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanai parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, - kopā ne vairāk kā 15 *euro*, 7 *euro* vietā, savukārt, par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 15 *euro* parāda atgūšanas procesā, 10 *euro* vietā. Minētajiem grozījumiem nav atpakaļejoša spēka.

Ņemot vērā minēto, par pirmā paziņojuma nosūtīšanu prasītājs var prasīt no atbildētājas 7 *euro*, jo tas nosūtīts pirms grozījumu pieņemšanas, savukārt par pārējām parāda atgūšanas darbībām 15 *euro*, jo to veikšana turpinājās.

[12] Prasītājs lūdz piedzīt pielīgtos procentus 79,77 *euro*.

Līguma noteikumu 8.1.punktā noteikts, ka Līzinga ņēmējs maksā procentus no neizmaksātās Transportlīdzekļa vērtības par visu faktisko finansējuma izmantošanas laiku līdz Līguma izbeigšanai. Pēc Līguma izbeigšanas līzinga ņēmējs maksā likumiskos procentus.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem saprotama tā atlīdzība, kura dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas uz tiesisku darījumu vai uz likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1757.pantam, nolīgstot procentus jānosaka to apmērs.

[12.1] Tiesa konstatē, ka līgumisko procentu apmērs ir tieši noteikts pušu Līgumā. Tiesa uzskata, ka atbildētājas nesamaksātie līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu, ko prasītājs aprēķinājis par laika periodu no 2020.gada 24.jūlija līdz 2020.gada 15.septembrim, proti, līdz dienai, kad AS "mogo" vienpusēji atkāpās no līguma un pieprasīja tūlītēju parāda atmaksu, 79,77*euro* apmērā, ir pamatoti un attiecīgi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

[12.2] Prasītāja nav apstrīdējusi līgumisko procentu apmēru.

[13] Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā.

[13.1] Prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2020.gada 16.septembra līdz 2026.gada 13.maijam 502,33 *euro*.

Ar likumiskajiem nokavējuma procentiem Civillikuma 1759.panta 1.punkta izpratnē saprot maksu par naudas vai cita kapitāla lietojumu gadījumā, kad parādnieks savas saistības – atdot parādu (atvietojamas lietas), atlīdzināt zaudējumus vai kaitējumu – neizpilda noteiktā termiņā. Šāda regulējuma mērķis ir, no vienas puses, nodrošināt kreditora tiesību un likumisko interešu efektīvu aizsardzību, no otras puses, mudināt parādnieku ātrāk nokārtot saistības.

[13.2] Atbildētāja nav apstrīdējusi likumisko procentu apmēru, vien norādījusi, ka prasītājs, nesniedzot prasību tiesā, ir negodprātīgi aprēķinājis procentus. Turklāt norādījusi, ka tā kā prasībai ir iestājies noilgums, tad arī procentus vairs nevar piedzīt.

[13.3] Tiesa norāda, ka prasītājai bija zināms par nenokārtotām parāda saistībām, tiesa konstatējusi, ka prasītājs vairākkārt par to dažādos veidos, tai skaitā, iesniedzot tiesā pieteikumus par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, ir atbildētājai atgādinājis, līdz ar to prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus.

[14] Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu par laika periodu no 2020.gada 24.augusta līdz 2020.gada 15.septembrim 7,45 *euro*.

Līguma noteikumu 15.3.punktā noteikts, ka mogo ir tiesīgs piemērot par Līgumā noteikto maksājumu, izņemot Līgumsodu, kavējumu līdz saistību izpildei vai līdz Līguma izbeigšanai Līgumsodu 0,5% apmērā par katru kavējuma dienu, taču ne vairāk par 10% no Neizmaksātās transportlīdzekļa vērtības, bet pēc Līguma izbeigšanas likumiskos procentus.

Civillikuma 1716.panta pirmā daļa noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā), bet Civillikuma 1717.pants noteic, ka par līgumsoda apmēru vienojas līdzēji. Līgumsoda regulējums iekļauts Civillikuma Saistību tiesību daļas piektajā nodaļā „Saistību tiesību pastiprināšana", kas norāda arī uz vienu no līgumsoda funkcijām – saistības pastiprinājuma funkciju. Šīs funkcijas mērķis ir iedarbība uz parādnieka subjektīvo gribu saistību izpildīt, lai novērstu iespējamās sekas, kas būtu jācieš parādniekam saistības neizpildes gadījumā (*sk.* Kārkliņš J., Buls L. *Līgumsoda reforma. Jurista Vārds, 03.12.2013., Nr. 49 (800), 32. – 43. lpp*).

[14.1] Tā kā puses labprātīgi Līgumā ir pielīgušas līgumsodu par kavējumu, tiesas ieskatā ir apmierināma prasītāja prasība par līgumsoda piedziņu. Līgumsoda apmēru atbildētāja nav apstrīdējusi.

[15] Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, uzskata, ka atbildētāja labprātīgi un apzināti, izprotot sekas, ir parakstījusi Līgumu.

Nav strīda, ka pušu darījums ir noslēgts tiesiski, līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1587.pantam līdzējiem ir pienākums izpildīt apsolīto.

Atbildētāja piekritusi Līgumā norādītajiem lietošanas procentiem, līgumsodam, termiņiem, tāpēc nav pamats uzskatīt, ka viņa jebkādā veidā būtu maldināta.

Atbildētāja nav apstrīdējusi ne pamatparāda aprēķinu, ne procentu aprēķinu.

Tiesa uzskata, ka prasītāja lūgums par procentu un līgumsoda piedziņu ir pamatots.

[16] Attiecībā uz atbildētājas atsauksmē minētajiem argumentiem, kas vairākkārt atkārtojas dažādās versijās, tiesa norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu noilgumu pārtrauc kreditora atgādinājums parādniekam.

[16.1] Tas, ka Civillikuma 1905.panta nosacījumi neattiecas uz Komerclikuma 406.pantu un prasītāja sūtīti atgādinājumi, kā arī vēršanās tiesā saistību piespiedu izpildīšanas brīdinājuma kārtībā, nepārtrauc noilgumu, ir atbildētājas subjektīvs viedoklis, turklāt tādu viedokli nav paudis Senāts un atbildētājas atsauces uz Senāta spriedumiem nav piemērojamas konkrētajā lietā.

[16.2] No lietas materiāliem izriet, ka prasītājs vairākkārt ir vērsies pie atbildētājas ar rakstveida paziņojumiem un maksājuma atgādinājumiem par saistību izpildi, tādējādi nepārprotami paužot gribu saņemt saistības izpildījumu.

Tiesību doktrīnā un judikatūrā ir atzīts, ka noilguma institūta mērķis ir aizsargāt parādnieku pret kreditora ilgstošu bezdarbību, savukārt aktīva kreditora rīcība, pieprasot saistības izpildi, liecina par pretējo.

Tādēļ tiesa secina, ka prasītāja veiktās darbības – atgādinājumu nosūtīšana un vēršanās tiesā – pārtrauca noilguma tecējumu, un līdz ar to prasības celšanas brīdī prasījums nebija noildzis.

[16.3] Atbildētāja uzskata, ka saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā lietu ierosināšana nav pārtraukusi noilgumu un prasītājs esot ļaunprātīgi izmantojis procesuālās tiesības.

Tiesa norāda, ka pati par sevi vēršanās tiesā brīdinājuma kārtībā nav uzskatāma par negodprātīgu rīcību. Civilprocesa likums paredz kreditoram tiesības izmantot brīdinājuma kārtību kā vienu no likumā pieļautiem procesuālajiem līdzekļiem saistību izpildes panākšanai.

Apstāklis, ka atbildētāja nav atzinusi prasījumu un brīdinājuma lietas izbeigtas, pats par sevi nenozīmē, ka prasītājs būtu rīkojies prettiesiski vai ļaunprātīgi. Tiesa nekonstatē pierādījumus tam, ka prasītāja vienīgais mērķis būtu bijis mākslīgi radīt noilguma pārtraukumu vai apzināti kaitēt atbildētājai.

Turklāt noilguma pārtraukums vērtējams kopsakarā ar visām kreditora veiktajām darbībām, tostarp ārpustiesas atgādinājumiem, nevis izolēti tikai attiecībā uz brīdinājuma lietām.

[16.4] Atbildētāja apstrīd prasītāja iesniegto “Unifiedpost” sistēmas izrakstu pierādījuma spēku.

Tiesa atkārtoti norāda, ka civilprocesā ir pieļaujami visi pierādīšanas līdzekļi, kuri palīdz noskaidrot lietā nozīmīgus apstākļus. Atbildētāja pati par sevi nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu prasītāja iesniegtos tehniskos datus par paziņojumu nosūtīšanu.

Turklāt noilguma pārtraukšanai Civillikuma 1905.panta izpratnē izšķiroša nozīme ir kreditora aktīvai gribas izpausmei pieprasīt saistības izpildi, nevis vienīgi faktiskas saņemšanas pierādīšanai. Judikatūrā ir atzīts, ka pietiek ar pierādījumiem par paziņojuma nosūtīšanu uz parādnieka deklarēto adresi.

Līdz ar to tiesa atzīst prasītāja iesniegtos dokumentus par pietiekamiem pierādījumiem kreditora aktīvai rīcībai.

[16.5] Atbildētāja norāda, ka tās deklarētā dzīvesvieta kopš 2019.gada nav mainījusies.

Tiesa secina, ka šis apstāklis tieši apstiprina, ka prasītājam bija objektīvs pamats izmantot konkrēto adresi saziņai ar atbildētāju, kā to arī prasītājs darījis. Tai pat laikā, Līguma noteikumos norādīts, ka saziņa ar atbildētāju notiek sūtot viņai korespondenci uz Līgumā norādīto adresi.

[16.6] Atbildētāja uzskata, ka prasītājs ilgstoši nav rīkojies un tādējādi nepamatoti palielinājis procentu apmēru.

Tiesa nekonstatē prasītāja pilnīgu bezdarbību. No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs vairākkārt ir centies panākt saistību izpildi gan ārpustiesas ceļā, gan vēršoties tiesā.

Tāpat tiesa norāda, ka procenti ir blakus prasījums, kas izriet no galvenās saistības un ir paredzēts kā atlīdzinājums par naudas lietošanas kavējumu. Tā kā tiesa nav konstatējusi galvenā prasījuma noilgumu, nav pamata atzīt par noilgušiem arī blakus prasījumus.

[16.7] Atbildētāja norādījusi, ka automašīna ir bojāta un norakstīta.

Tiesa norāda, ka šim apstāklim nav nozīmes, jo tas neatbrīvo atbildētāju no pienākuma norēķināties ar kreditoru, jo Līguma noteikumu 11.11.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa lietošanas daļējs vai pilnīgs ierobežojums sakarā ar Transportlīdzekļa bojājumu, zudumu vai pilnīgu bojāeju, ar Transportlīdzekli saistīti strīdi, kā arī strīdi ar apdrošinātāju, neatbrīvo Līzinga ņēmēju no pienākuma pildīt ar Līgumu uzņemtās saistības.

[16.8] Visus atbildētājas argumentus tiesa neanalizēs, jo saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru tiesai nav pienākuma analizēt katru procesa dalībnieka argumentu atsevišķi. No Konvencijas 6.panta izriet pienākums sniegt pietiekamu sprieduma pamatojumu attiecībā uz lietas būtiskajiem un izšķirošajiem argumentiem, taču ne detalizētu atbildi uz katru argumentu, kam nav nozīmes lietas iznākumā (skat. García Ruiz v. Spain, 21.01.1999, § 26).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka prasītājs nav zaudējis prasījuma tiesības noilguma dēļ, savukārt atbildētājas iebildumi par noilguma iestāšanos, procesuālo tiesību ļaunprātīgu izmantošanu un pierādījumu nepietiekamību nav pamatoti un ir noraidāmi.

[17] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesāšanās izdevumi – valsts nodeva par prasības iesniegšanu tiesā 250 *euro*.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, 2021.gada 15.decembra Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces lēmumu, Civillikuma 1765.pantu, prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no visas piedzītās summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

[19] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195.pantu, 204.^{1}pantu, 250.^{25}pantu, 250.^{27}panta trešo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods B/, par labu SIA “GS Core”, reģistrācijas Nr.40203304955, parādu 1479,11*euro*, parāda atgūšanas izdevumus 22 *euro*, līgumiskos procentus par laika periodu no 2020.gada 24.jūlija līdz 2020.gada 15.septembrim 79,77 *euro*, likumiskos procentus par laika periodu no 2020.gada 16.septembra līdz 2026.gada 13.maijam 502,33 *euro*, līgumsodu par laika periodu no 2020.gada 24.augusta līdz 2020.gada 15.septembrim 7,45 *euro* un valsts nodevu 250 *euro*, kopā 2340,66 *euro*, kas ieskaitāmi AS “Swedbank” kontā Nr.LV03HABA0551050757153.

Atzīt SIA “GS Core”, reģistrācijas Nr.40203304955,tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no visas piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei, nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda apmēru.

Noteikt atbildētājai desmit dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei no dienas, kad spriedums stājies spēkā.

Spriedumu 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā 2026.gada 13.maijā.

Tiesnese S.Eglīte

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu